

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/288/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4311217336
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Sidónia Sládečková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2013:4311217336.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Údernícka 5, IČO: 35 724 803, zastúpený Advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Bratislava, Údernícka 5, IČO: 36 613 843, proti odporcovi: E. K., nar. XX. XX. XXXX, bytom F. X. P., R. XX/XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: 1.Spotrebiteľské združenie OSA, so sídlom Bratislava, Fedinova 9, IČO: 42 260 086, zastúpený HKP Legal, s.r.o., so sídlom Bratislava, Sasinkova 6, IČO: 36 727 334, 2. Občianske združenie OZ právna pomoc spotrebiteľom, so sídlom Košice, Sofijská 13, IČO: 42247268, zastúpený JUDr. Ladislavom Miklušom, advokátom so sídlom Košice, Stará Baštova 2, o zaplatenie sumy 390,66 eura s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa a vedľajšieho účastníka na strane odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Levice zo dňa 24. septembra 2012 č.k. 9C/103/2012-102, v spojení s opravným uznesením č.k. 9C/103/2012-115 zo dňa 08. 10. 2012 vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutom výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka m e n í tak, že navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu Spotrebiteľské združenie OSA, so sídlom Bratislava, Fedinova 9, náhradu trov konania v sume 86,04 eura, právnemu zástupcovi vedľajšieho účastníka Advokátska kancelária HKP Legal, s.r.o., so sídlom Bratislava, Sasinkova č. 6, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi Spotrebiteľské združenie OSA so sídlom Bratislava, Fedinova 9, náhradu trov odvolacieho konania v sume 38,24 eura právnemu zástupcovi vedľajšieho účastníka Advokátskej kancelárii HKP Legal, s.r.o., so sídlom Bratislava, Sasinkova č. 6, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zastavil konanie podľa § 96 ods. 1, 3 OSP pre späťvzatie návrhu navrhovateľa vo veci samej. Zároveň podľa § 11 ods. 3, 4 zákona č. 71/1992 Zb. rozhodol, že navrhovateľovi sa vracia súdny poplatok vo výške 16,37 eur, krátený o 6,63 eura, ktorý bude vrátený cestou Daňového úradu Bratislava. O trovách konania účastníkov rozhodol tak, že odporcovi náhradu trov konania nepriznal. O trovách vedľajšieho účastníka na strane odporcu rozhodol tak, že navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť právnemu zástupcovi vedľajšieho účastníka trovy právneho zastúpenia 43,02 eura, do troch dní od právoplatnosti. V dôvodoch uviedol, že navrhovateľ ako postupník na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21.05.2009 prevzal od Slovenského plynárenského priemyslu pohľadávku voči odporcovi za neuhradenie faktúry za dodávku plynu vo výške 390,66 eura, splatnú 13.05.2008. Súd na návrh navrhovateľa vydal dňa 08.12.2011 platobný rozkaz č.k. 12Ro/505/2011-17, ktorý však bol zrušený uznesením č.k. 12Ro/505/2011-80 zo dňa 27.04.2012 z dôvodu, že ho nebolo možné doručiť odporcovi do vlastných rúk. Následne navrhovateľ dňa 31.05.2012 návrh na začatie konania vzal späť, ešte pred začatím konania vo veci samej a súd podľa § 96 ods. 1,3 OSP konanie zastavil. Rozhodnutie o náhrade trov konania odôvodnil ust. § 146 ods. 2 OSP majúci za to, že pre správanie navrhovateľa došlo k zastaveniu konania, a preto je navrhovateľ

povinný nahradiť odporcovi i vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania. Pretože odporcovi v súvislosti s týmto konaním žiadne trovy konania nevznikli, súd rozhodol, že mu náhradu trov konania nepriznáva. Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu - Spotrebiteľské združenie OSA, priznal náhradu trov konania, ktoré mu vznikli v súvislosti s jeho právnym zastúpením a to vo výške 43,02 eura. Tieto trovy pozostávali z odmeny za vyjadrenie k návrhu zo dňa 18.04.2012, vo výške 28,22 eura a režijného paušálu 7,63 eura. Okrem toho priznal aj 20 % DPH, keďže právny zástupca vedľajšieho účastníka na strane odporcu preukázal, že je platcom DPH. Súd prvého stupňa určil základnú sadzbu tarifnej odmeny v zmysle ust. § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov v znení neskorších predpisov vo výške 28,22 eura, keď vychádzal z hodnoty veci, ktorou bolo zaplatenie istiny 390,66 eura. Poukázal na to, že vedľajší účastník si vyčíslil odmenu v celkovej výške 101,98 eura, ktorú vypočítal z tarifnej hodnoty 518,57 eura, ktorú považoval za peňažné plnenie (uplatnenú istinu 390,66 eura a úrok z omeškania vo výške 14,75 % ročne v celkovej výške 891,25 eura od 14.05.2008 do zaplatenia, t.j. spolu v sume 127,91 eura). Súd prvého stupňa nepriznal vedľajšiemu účastníkovi odmenu za úkon - prevzatie, príprava a prvá porada s klientom, keďže je zrejmé, že vedľajší účastník sa s odporcom vôbec neradil, ale do konania vstúpil z vlastného podnetu. Okrem toho dodal, že prvé podanie, ktoré urobil, bolo všeobecné bez vzťahu ku konkrétnej veci, a ani zo spisu nevyplývalo, že by sa vedľajší účastník oboznámil s jeho obsahom, pričom zo strany vedľajšieho účastníka ide o podania rovnakého obsahu a všeobecného znenia, čo preukazuje celý rad právnych vecí vedených na tunajšom súde, do ktorých vedľajší účastník vstupuje prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Záverom dodal, že ako v poradí druhý vedľajší účastník na strane odporcu vstúpilo do konania aj Občianske združenie právna pomoc spotrebiteľom Košice, v zastúpení JUDr. Ladislavom Miklušom, advokátom so sídlom Košice, ktorý si však trovy konania neuplatnil.

Proti uzneseniu v časti týkajúcej sa trov konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ i vedľajší účastník na strane odporcu - Spotrebiteľské združenie OSA.

Navrhovateľ v odvolaní namietal nesprávne právne posúdenie veci súdom prvého stupňa, ak súd o náhrade trov konania nerozhodol podľa § 150 OSP. Mal za to, že vedľajší účastník na strane odporcu musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Podľa údajov registrácie Ministerstvom vnútra SR samotné združenie má v radoch členov, ktorí evidentne majú právnické vzdelanie. Navyše v zmysle ust. § 25 zákona č. 250/2007 Z.z. združenia na ochranu spotrebiteľa majú pritom možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Podľa názoru navrhovateľa úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc, a ktoré budú v danej oblasti aj materiálne aj personálne vybavené a odborne kompetentné. Mal za to, že v danom prípade nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva. Uviedol, že nevhliadol význam v právnom zastúpení vedľajšieho účastníka, pretože samotnou úlohou združenia je ochrana spotrebiteľa v spotrebiteľských sporoch. Poukázal na to, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania vedľajší účastník nemá žiadnu vedomosť o prejednávanej príhode, pričom viaceré procesné podania nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, významných skutočností vzťahujúcich sa na predmet sporu. Paušálny vstup vedľajšieho účastníka zastúpeného advokátom do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod, iba zbytočne navyšuje trovy konania, čo navodzuje dojem účelovosti. Na základe uvedeného navrhovateľ žiadal rozhodnutie v napadnutej časti zmeniť a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať s použitím ust. § 150 OSP. Záverom si uplatnil trovy odvolacieho konania.

Vedľajší účastník na strane odporcu (Spotrebiteľské združenie OSA) v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedol, že neexistuje dôvod na nepriznanie práva na náhradu trov vedľajšieho účastníka, ak mu vznikli v konaní, v ktorom riadne hájil záujmy účastníka, na strane ktorého vystupuje. V tomto konaní len v dôsledku vedľajším účastníkom vnesenej námietky premlčania, došlo k späťvzatiu návrhu navrhovateľom a následnému zastaveniu konania voči odporcovi. Súd prvého stupňa v tomto prípade o trovách konania správne rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP, keďže vedľajší účastník stojaci v konaní na strane odporcu mal v konaní plný úspech. Je nepochybné, že dôvodom späťvzatiu návrhu na začatie konania bolo uplatnenie námietky premlčania vedľajším účastníkom. K námietke navrhovateľa o neúčelnosti zastúpenia vedľajšieho účastníka advokátom uviedol, že výklad, ktorý by

z uplatňovania práv vedľajšieho účastníka vylúčil možnosť dať sa právne zastúpiť, treba považovať za odporujúci zákonom Slovenskej republiky a tiež predpisom Európskej únie, pretože pri jeho aplikovaní by nebolo možné prostredníctvom združenia riadne, účelne a efektívne chrániť a presadzovať práva a oprávnené záujmy spotrebiteľov, a teda ani plniť základnú úlohu spotrebiteľského združenia. Spochybnením opodstatnenosti právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces zahrňujúceho, okrem iného aj tzv. princíp rovnosti zbraní. Zastal názor, že vedľajšiemu účastníkovi nie je možné odoprieť právo dať sa zastúpiť advokátom. V predmetnom konaní neexistuje dôvod na aplikáciu ust. § 150 OSP. V prípade, že odvolací súd sa stotožní s právnym názorom súdu prvého stupňa, žiadal, aby odvolací súd v zmysle ust. § 109 ods. 1 písm. c) OSP pred vydaním rozhodnutia konanie prerušil a požiadal Súdny dvor Európskych spoločenstiev o rozhodnutie o práve spotrebiteľského združenia na plnohodnotné právne zastúpenie - vrátane práva na priznanie náhrady trov konania v prípade, ak procesné úkony združenia budú v súdnom procese na prospech spotrebiteľa a budú mať v časti týkajúcej sa účasti spotrebiteľského združenia za následok úspech vo veci - ako o predbežnej otázke. Na základe uvedeného žiadal rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdiť. Záverom si uplatnil trovy odvolacieho konania za vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa vo výške 19,92 eura.

Vedľajší účastník na strane odporcu - Spotrebiteľské združenie OSA vo svojom odvolaní navrhol uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutom výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka zmeniť a priznať mu náhradu trov konania za dva úkony právnej služby. Uviedol, že nevidí dôvod pre nepriznanie náhrady trov za úkon právnej služby - prevzatie veci vrátane prvej porady s klientom, keďže jeho právny zástupca riadne hájil práva vedľajšieho účastníka a so svojimi úkonmi mu (ako aj odporcovi, ktorý je spotrebiteľom) priviedol plný úspech v konaní. Ohľadne priznávania trov konania vedľajšiemu účastníkovi, poukázal na súdnu prax v rozhodovaní súdov SR. Z uvedených dôvodov bol toho názoru, že súd mal v prejednávanej veci vedľajšiemu účastníkovi priznať trovy právneho zastúpenia vo výške, ktorú si vyčíslil, t.j. v sume 101,98 eura za dva úkony právnej služby. Na základe uvedeného žiadal rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmeniť a priznať mu trovy prvostupňového konania vo výške 101,98 eura. Záverom si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 30,07 eura za odvolanie a 19,90 eura za vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení k odvolaniu vedľajšieho účastníka na strane odporcu uviedol, že vedľajší účastník na strane odporcu musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Vzhľadom na to, že združenie udelilo právnomu zástupcovi generálnu plnú moc, mal navrhovateľ dôvodnú pochybnosť o tom, či vedľajší účastník mal vedomosť o tom, že vstúpil do predmetného konania. Z uvedeného dôvodu považoval za zrejmé, že nemohlo dôjsť k naplneniu podstaty úkonu právnej služby príprava a prevzatie, vrátane prvej porady s klientom. Okrem toho poukázal na to, že vedľajší účastník sa o predmete konania dozvedel až po vstupe do konania, teda až po tom, ako mu bol zaslaný návrh. Dôvodil aj tým, že nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušuje základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky, keďže tieto trovy neboli účelne vynaložené.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods.1 OSP) preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, v medziach podaného odvolania, podľa § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka je čiastočne dôvodné.

Uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku o zastavení konania, o vrátení súdneho poplatku navrhovateľovi a vo výroku o nepriznaní náhrady trov konania odporcovi, nebolo odvolaním napadnuté, preto v tejto časti nadobudlo právoplatnosť. Predmetom odvolacieho konania tak zostal iba výrok týkajúci sa povinnosti navrhovateľa zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania vo výške 43,02 eura.

Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu prvého stupňa dňa 24. 11.2011 domáhal voči odporcovi zaplata sumy 390,66 eura spolu s príslušenstvom. Súd prvého stupňa dňa 08.12.2011 vydal vo veci platobný rozkaz č.k. 12Ro/505/2011-17, ktorým odporcovi uložil povinnosť zaplatiť do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu navrhovateľovi sumu 390,66 eura a úrok z

omeškania 8,5% ročne zo sumy 390,66 eura od 14.05.2008 do zaplata, trovy konania vo výške 23 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 128,25 eura, alebo aby v tejto lehote podal odpor na súde spolu s príslušenstvom. Dňa 21.03.2012 bolo súdu prvého stupňa doručené oznámenie vedľajšieho účastníka Spotrebiteľské združenie OSA o vstupe do konania a zároveň vznesenie námietky premlčania k nárokom uplatňovaným navrhovateľom v tomto konaní. Písomným podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 18.04.2012 sa vedľajší účastník Spotrebiteľské združenie OSA písomne vyjadril k veci, opätovne vznesol námietku premlčania a zároveň si vyčíslil aj odmenu za úkony právnej služby vo výške 101,98 eura (prevzatie a príprava a vyjadrenie zo dňa 04.04.2012). Uznesením č.k. 12Ro/505/2011-80 zo dňa 27.04.2012 súd prvého stupňa zrušil platobný rozkaz č.k. 12Ro/505/2011 zo dňa 08.12.2011 z dôvodu, že sa nepodaril doručiť odporcovi do vlastných rúk. Dňa 02.05.2012 bolo súdu prvého stupňa doručené oznámenie ďalšieho (v poradí druhého) vedľajšieho účastníka Občianske združenie právna pomoc spotrebiteľom o vstupe do konania na strane odporcu a jeho žiadosť o zaslanie návrhu na začatie konania. Písomným podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 31.05.2012 navrhovateľ oznámil súdu, že berie návrh späť a konanie žiada zastaviť, pričom žiadal, aby súd vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania nepriznal. Následne súd prvého stupňa rozhodol napadnutým uznesením.

Podľa § 137 OSP trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c) OSP, žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Podľa § 146 ods. 2 OSP, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

V prípade zastavenia konania v zásade nemá žiaden z účastníkov právo na náhradu trov konania v zmysle § 146 ods. 1 písm. a), b), c), d) OSP. Z tohto pravidla však existujú dve výnimky zakotvené v ustanovení § 146 ods. 2 OSP. Ak navrhovateľ vezme návrh späť a nejde o prípad podľa § 146 ods. 2 druhej vety OSP, z procesného hľadiska zásadne platí, že zavinil zastavenie konania, a preto je povinný nahradiť odporcovi trovy konania. Otázka zavinenia v takomto prípade sa hodnotí len z procesného hľadiska. Zavinenie navrhovateľa môže spočívať v tom, že podal návrh napriek tomu, že dlh bol splnený, a túto skutočnosť nezistil pred podaním návrhu, alebo v tom, že návrh vzal späť bez toho, aby odporca splnil to, čoho sa petitom domáhal, prípadne žaloval po inej strate aktívnej legitímácie (zánik záväzku započítaním), atď. Pokiaľ ide o zastavenie konania po späťvzati návrhu, ku ktorému došlo pre správanie sa odporcu, pričom návrh bol podaný dôvodne, zakladá právo navrhovateľa na náhradu trov zastaveného konania. Dôvodnosť podania návrhu sa posudzuje procesne. Nerozhoduje, aký by bol výsledok konania, keby nedošlo k späťvzatiu návrhu, ale to, že odporca splní to, čoho sa navrhovateľ domáha, a len preto navrhovateľ vezme návrh späť.

Podľa § 150 ods. 1 OSP ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Všeobecne pre náhradu trov konania v sporovom konaní platí zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Zásada úspechu vo veci znamená, že účastník, ktorý mal v sporovom konaní plný úspech, má právo na náhradu všetkých trov konania. Posúdenie účelnosti pritom bude závislé od konkrétnych okolností tej - ktorej veci. Podstatou zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania, ktoré by v riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zavinil alebo sa mu prihodila náhoda, ktorá ich vyvolala. Aj v prípade, ak sú naplnené všetky predpoklady na

priznanie náhrady trov konania, ak súd dospeje k záveru, že sú tu dôvody zvláštneho zreteľa, nemusí náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Musí však ísť o celkom výnimočné prípady, ktorých výnimočnosť môže spočívať jednak v okolnostiach danej veci alebo v okolnostiach na strane účastníkov konania. Úvaha súdu o tom, či ide o výnimočný prípad a či sú dôvody hodné osobitného zreteľa, musí vychádzať z posúdenia všetkých okolností konkrétnej veci, okolností, ktoré viedli k uplatneniu práva na súde, postoj účastníkov v priebehu konania a pod.

V prejednávanej veci vzal navrhovateľ po vznesení námietky premlčania vedľajším účastníkom návrh v celom rozsahu späť, pričom dôvod spät'vzatia návrhu neuviedol. Tento dispozitívny úkon navrhovateľa bol dôvodom pre zastavenie konania. Z procesného hľadiska potom platí, že navrhovateľ procesne zaviniť zastavenie konania a je povinný nahradiť trovy konania odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu podľa § 146 ods. 2 prvej vety OSP. Z obsahu spisu nevyplýva, že by odporcovi nejaké trovy vznikli, preto mu ich ani súd nepriznal. Je však nepochybné, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy vznikli titulom právneho zastúpenia advokátom, preto má navrhovateľ povinnosť mu ich nahradiť, ale nie podľa § 142 ods. 1 OSP ako to žiadal vedľajší účastník, ale podľa § 146 ods. 2 OSP, pretože konanie vo veci samej skončilo zastavením konania.

Odvolačís súd dodáva, že v prípade náhrady trov zastaveného konania však platí, že účastník síce má právo na náhradu trov, ale len potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva.

Podľa § 93 ods. 2 OSP ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. V zmysle poznámky 10a) k tomuto ustanoveniu, osobitným predpis je aj zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov.

Z uvedeného vyplýva, že v tých sporoch, ktoré majú povahu spotrebiteľských sporov sa môže konania zúčastniť na strane spotrebiteľa právnická osoba, ktorou je združenie podľa § 25 zák. č. 250/2007 Z.z. v znení neskorších predpisov. Spotrebiteľské združenie OSA má oprávnenie v tomto spore vystupovať ako vedľajší účastník na strane odporcu a nemusí preukazovať právny záujem na jeho výsledku. Keďže túto možnosť mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava ust. § 93 ods. 2 OSP.

Vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností (§ 93 ods. 4 OSP).

Z uvedeného ustanovenia možno vyvodíť záver, že vedľajší účastník má právo na právnu pomoc, ktorú je možné v rámci občianskeho súdneho konania zabezpečiť prostredníctvom právneho zastúpenia advokátom, a potom aj právo na náhradu trov konania v prípade, ak toto právo vznikne tomu účastníkovi, ktorého v konaní podporuje.

Argumentáciu navrhovateľa v odvolaní, že v danej veci nešlo o účelne vynaložené trovy konania vedľajším účastníkom, nepovažoval odvolací súd za dôvodnú, pretože práve po vznesení námietky premlčania zo strany vedľajšieho účastníka došlo k spät'vzatiu návrhu navrhovateľom.

Účelnosť sa v zásade dá stotožniť s nevyhnutnosťou alebo právnou možnosťou vynaloženia trov spojených s ústavne zaručeným právom na právnu pomoc v zmysle článku 47 ods. 2 Ústavy SR a trovy právneho zastúpenia sa vo všeobecnosti za účelne vynaložené trovy považujú. Aj keď účelnosť vynaložených trov konania je treba posudzovať zvlášť v každom prípade, vedľajší účastník v danej veci riadne hájil práva účastníka, na strane ktorého vystupuje a samotná okolnosť, či sa dá v konaní zastúpiť právnym zástupcom, je na voľbe vedľajšieho účastníka, pričom medzi trovy konania podľa § 137 OSP patrí aj náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu. Ani samotná skutočnosť, že úkony, ktoré uskutočnil právny zástupca vedľajšieho účastníka

mohol uskutočniť aj vedľajší účastník, nie je dôvodom, pre ktorý by bolo vylúčené, aby združenie bolo v konkrétnom konaní zastúpené právny zástupcom.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, týkajúcej sa výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka podľa § 220 OSP zmenil a vedľajšiemu účastníkovi podľa § 146 ods. 2 vety prvej OSP priznal náhradu trov konania v celkovej sume 86,04 eura, pozostávajúcu z dvoch úkonov právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia a vyjadrenie zo dňa 04.04.2012) podľa § 14 ods. 1 písm a), b) vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Výška tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby podľa § 10 ods. 1 vyhl. je 28,22 eura (vychádzajúc z tarifnej hodnoty 393,73 eura), k odmene patrí režijný paušál 7,63 eura (§ 16 ods. 3) a daň z pridanej hodnoty (20 % zo sumy 28,22 + 7,63) v sume 7,17 eura (§ 18 ods. 3) . Za účelne vynaložené trovy vedľajšieho účastníka považuje odvolací súd sumu 86,04 eura (2x 28,22 + 2x7,63+2x 7,17) z titulu právneho zastúpenia. Navrhovateľ je povinný zaplatiť prisúdené trovy právneho zástupcovi vedľajšieho účastníka (§ 149 ods. 1 OSP).

V odvolacom konaní bol vedľajší účastník úspešný, preto mu vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP. Navrhovateľovi súd uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastúpenia pozostávajúce z odmeny za dva úkony právnej služby (odvolanie a vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa) podľa § 10 ods. 1 a § 14 ods. 3 písm. b) vyhl. č. 655/2004 Z.z. v sume 16,60 eura, jeden úkon po 8,30 eura, (zo základnej tarifnej odmeny t.j. zo sumy 86,04), z režijného paušálu 15,26 eura, t.j 2x 7,63 (§ 16 ods. 3 vyhl.) a DPH (§ 18 ods. 3) v sume 6,38 eura (20% zo sumy 2x16,6 + 2x 7,63). Celkove trovy odvolacieho konania predstavujú sumu 38,24 eura, ktorú je navrhovateľ povinný zaplatiť advokátovi zastupujúceho vedľajšieho účastníka(§ 149 ods. 1 OSP).

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.